

90

neve ep. 1 onai

LATVAS

No. 11. Metai XIII

Kovo-March 11, 1933

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by Marian Fathers

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act. of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

“L A I V A S”

2334 South Oakley Ave.,

Chicago, Illinois

II GAVĖNIOS SEKMADIENIS.

Evangelija.

MT. 17, 1—9.

A NUO metu Jėzus pasiēmė su savim Petrą, Jokūbą ir jo brolių Joną ir užsivedė juos nuošaliai ant aukšto kalno. Tenai jis atsimainė jų akivaizdoje: jo veidas žibėjo, kaip saulė, jo gi drabužiai pasidarė balti kaip sniegas. Ir štai, jiems pasirodė Mozė ir Elijas, kuriuodu kalbėjosi su juomi. Atsiliepdamas Petras tarė Jėzui: Viešpatie, mums čia gera būti; jei nori, padarykime čia tris padangtes, vieną tau, vieną Mozei ir vieną Elijui. Dar jam bekalbant, štai, šviesus debesis apsiautė juos, ir štai, balsas iš debesis sakė: Šitas mano mylimasai Sūnus, kuriame aš turiu sau daug pasimėgimo; jo klausykite. Tai išgirde mokytiniai parpuolė ant savo veido ir labai bijojo. Bet Jėzus priėjo, jų prisilietė ir jiems tarė: Kelkitės ir nesibijokite. Pakėlė savo akis, jie nieko daugiau nebematė, kaip tik vieną Jėzų.

Nueinant jiems nuo kalno, Jėzus davė jiems įsakymą tardamas: Niekam ne-

Lekcija.

1 TESSTL. 4, 1—7.

B ROLIAI, mes prašome jus ir maldaujame Viešpatyje Jėzuje taip elgtis, kaip išmokote iš mūsų, kaip jums reikia ir patikti Dievui, kad darytumėte daugiau pažangos. Nes jūs žinote, kokius įsakymus aš jums daviau Viešpaties Jėzaus vardu. Nes ta yra Dievo valia, kad jūs būtumėte šventi, kad susilaikytumėte nuo paleistuvystės, kad kiekvienas mokėtų laikyti savo indą šventume ir pagarboje, nepasiduodamas gašliam geiduliui, kaip pagonys, kurie nepažįsta Dievo ir kad nė vienas neskriaustų ir neapgaudinėtų savo brolio reikale; nes Viešpats yra visų tų daiktų keršytojas, taip kaip mes jau sakėme ir liudijome. Nes Dievas nepašaukė mūsų į susitepimą, bet į šventumą Jėzuje Kristuje mūsų Viešpatyje.

sakykite apie tą regėjimą, kolei žmogaus Sūnus neatsikėlęs iš numirusių.

PRAŠO PASIMELSTI.

Prašau Tėvų Marijonų atlaikyti šv.

Mišias ir visų „Laivo“ skaitytojų pasimelsti už mano sūnaus atsivertimą.

N.N.

Du metai esame be darbo, Gailestingas Viešpats dar aplankė liga, prašome mus atsiminti savo maldose.

Sergančios ligonės intencija prašome Marijonų Vienuolyne atlaikyti skaitytines šv. Mišias.

KRISTAUS MALDINGUMAS

Evangelijos mums primena dažnas, karštas ir ilgas mūsų Išganytojo maldas. Toks išganingas Kristaus maldingumas yra mums paliktas pavyzdžiu. Mes turime laikyti maldą reikalingiausia ir svarbiausia pareiga savo gyvenime.

Jėzus Kristus, Dievo Sūnus, kaip Žmogus, Savo gyvenime ištikimiausiai vykdė kilniąją maldingumo pareigą. Jis, gyvendamas, pagal žmonių teisių čia, žemėje, vykdė religijos dorybes su įvairiomis formomis tarnauti Dievui.

Malda yra toji priemonė, kurios pagalba gauname Dievo palaiminimą mūsų darbams ir apturime malones, reikalingas mūsų gyvenimui. Viešpats Jėzus įvertino maldą ir karštai meldėsi. Jis meldėsi, kai mokė žmones ir kai darė stebuklus. Jis taip pat meldėsi ir prieš valgį, kurį valgė, kad palaikyti Savo gyvybę pagal gamtos teisių. Malda taip pat buvo pareiga Viešpaties Jėzaus pasiuntinybėje, kaip kunigo, popiežiaus ir tarpininko. Toji pati Kristaus pasiuntinybė šandien vyksta Danguje, kur Jis mums tarpininkauja, "Kurs yra Dievo dešinėje, Kursai ir užtaria mus" (Rom. VIII, 34).

Dieviškojo mūsų Mokytojo pavyzdys mums rodo, kad malda yra reikalingiausia 1) atiduoti Dievui garbę; 2) išprašyti pagalbos kiekviename pasiryžime, kad sėkmingai vyktų, ypač, jei einasi apie dvasios ar sielos tobulybę; 3) išmelsti, kad būtumėm priimti į artimą bendravimą su Dievu; 4) gauti reikalingas malones, sveikatą, paguodą, ramybę ir išganyimą.

Norint žinoti didį Kristaus maldingumą, reikia apmąstyti Išganytojo ypatybes: 1) *Pagarba*. "Jis, atnašavęs Savo kūno dienose su didžiu skausmu ir ašaromis prašymus ir maldavimus... buvo išklaudytas dėl Savo p a g a r b o s"

(Žyd. V. 7). 2) *Karštis*, einąs iš tobulo Jo Tėvo regėjimo ir mūsų reikalų žinojimo; iš didelės Dievo ir žmonių meilės; nesustojąs Jo troškimas gauti to, ko Jis troško. 3) *Pasitikėjimas*, kurį Išganytojas parodė: "Tėve, dėkoju Tau, kad mane išklausei. Aš, tiesa, žinojau, kad Tu visuomet mane išklausi" (Jon. XI, 41—42). 4) *Ištesėjimas*. Viešpats Jėzus Savo maldoje dažnai budėjo dieną ir naktį. Vieną kartą pasninkaudamas Jis meldėsi 40 dienų ir naktų. Getsemanės darže Jis net tris kartus kartoja tą pačią maldą.

Taigi, kiekvienas turi rūpestingai stengtis ir išmokti sekti Kristaus maldingumo ypatybes. Jei matysi, kad neturi vienos iš minėtų Kristaus maldos ypatybių, būk tikras, tavo malda nebus dalykas turi turėti atitinkamas ir ypatybes. Jei maldauji malonės, kuri yra didesnė ir kilnesnė, tavo malda turi būti ilgesnė, karštesnė, turinti daugiau pasitikėjimo, turi būti kantri ir pasiryžusi ištesėti visus bandymus ir tyrimus, kuriais Dievas dažnai išmėgina maldininko tikėjimą ir dorybes.

Išganytojo malda buvo sėkminga: "Aš tiesa, žinojau, kad Tu visuomet išklausysi." Ko Išganytojas troško ir meldė, visada būdavo Jo Tėvo valia, ir Jis būdavo visuomet išklaudytas. Išganytojas meldėsi už visą žmoniją ir mirė, kad pelnytų žmonijai išganyimo malonę.

Kiekviena krikščioniškoji siela gauna savo išganymui reikalingas malones. Tikrasis žmogaus išganymas pareina nuo jo paties laisvos valios. Išganytojas ypatinčiai meldėsi už kai kuriuos asmenis, už nesugriaunamą Jo Bažnyčios vienybę, už ištesėjimą gerame, už apreikštų tiesų išlaikymą, pastovumą, amžinybę ir neklaidingumą. Ir visos tos maldos išklaudytos, nes buvo Dievo taip žadėta. Ir kiek-

vieno malda, jei yra suderinta su Dievo valia, turės užtikrintas pasekmes, nes pats Išganytojas pareiškė: *“Prašykite ir gausite, kad jūsų džiaugsmas būtų pilnas”* (Jon. XVI, 24).

Kai žmogus pažvelgia į savo praeitį, mato, kad yra padaręs daugelį klaidų; jaučia daug trūkumų dorybėse: kantrybėje, labdaringume bei krikščioniškame gyvenime. Žmogus mato, kad gyveno, tarsi saumylis. Kiekvienam reikalinga, kad nuskaistintų savo dvasią, savo sielą. Taip gi prašykime Šv. Dvasią, kad apšviestų mūsų protą, kad nuo pat pradžios galėtume *“gyventi nauju gyvenimu”* (Rom. VI, 4).

Marija, Sopulingoji Motina, rėlski už mus nusidėjėlius, dabar ir mūsų mirties valandoje. Maloningiausioji Marija,

mūsų Vadove, visų kilniųjų dorybių gimdytoja, išgelbėk mus nuo tamsybių prapulties; Tu, dangaus ir žemės Karalienė, užtaryk mus pas Savo Sūnų ir vesk mus į Dangaus Karalystės laimę, Savo užtarymu teikdama gausių malonių.

Visagalis Tėve, iš Dangiškųjų Tavo Namų, matei baisingą Kalvarijos reginį ir girdėjai graudingą maldos šauksmą: *“Tėve, atleisk jiems, nes nežino, ką daro”* (Luk. XXIII, 34). Taigi, Dangiškasis Tėve, maldaujame, kad mus palaimintum čia žemėje ir duotum mums pažinti paliktąjį Kristaus, Tavo Sūnaus mokslą ir Jo maldingumo galybę, kad galėtumėm ištikimai vykdyti Tavo valią ir Tave garbinti, o po mirties rastumėm Tavo gailestingumą ir atsilsėtumėm amžinosios Dangaus laimės Valstybėje.

Kun. Pr. J. Vaitukaitis

KAT. BAŽNYČIOS JĖGA ŽMOGAUS GYVENIME

Senovės graikai turėjo legendą apie sfinksą. Pasakiškoji būtybė užmindavusi mįslę; kas tos mįslės neatspėdavęs, tas turėdavęs žūti. Ta senovės graikų pasaka (mitas) apie sfinksą ir tos paslaptingos senovės Egipto statulos, atvaizduojančios ilūtą su žmogaus galva, — tai yra žmogaus gyvenimo klausimas meno kūriniuose. Sfinkso mįslės ideja — tai senovės Egipto ir Graikijos žmogaus gyvenimo filosofijos kertinis akmuo. Kas neatspėja žmogaus gyvenimo tikslo, kas neįstengia autoritetingai ir kategoriškai atsakyti į klausimą, kas žmogaus laukia po mirties, tas negali ilgesnį laiką būti gyvenimo vadu ir žmonių auklėtoju, ir todėl turi pasitraukti iš viešojo gyvenimo. Visi žmonių šūkiu, kad jie ir žadėtų mums tikrąjį rojų žemėje, yra niekis prieš mirties klausimą. O tas klausimas nuo seniau

rių laikų yra žmonijai labai opus, labai svarbus. Gyvuliams mirties klausimo nėra, nes jie negali į savo ateitį pažvelgti. Rūpinimasis ateitimi — tai grynai žmogiškas dalykas. Žmogus negali įsivaizduoti savojo “aš” žlugimą. Mūsų “aš” — tai ne mūsų kūnas, bet siela. Sielos atimti negali žmogui nei bolševizmas, nei nacionalizmas, nei laisvamanybė apskritai. Tuščios bolševikų pastangos paversti žmogų gyvuliu ir tuo atimti iš jo rūpestį ir klausimą, kas bus po mirties. Tas klausimas pasidarytų nebeopus tik tada, jei žmonės nemirtų, bet nuo mirties negali žmogaus išgelbėti jokia organizacija, jokia valdžia, joks mokslas. Pomirtinio gyvenimo klausimas yra seniausias ir opiausias klausimas. Kas tą klausimą paneigia, tas jokiū būdu negali būti pasaulio išganytoju, nors ir labai to norėtų, kaip, pav., bolše-

vikai ir nacionalistai. Katalikų Bažnyčia tėra vienintelė dabartinio pasaulio išganytoja, nes Ji yra galinga tuo, kad paties Dievo žodžiais atsako į klausimą, kas bus po mirties ir tuo išsprendžia tą sfėin-sišką mįslę, kurios negali ir negalės atspėti supagonėję krikščionys. Jei bolševizmas, nei nacionalizmas (tautiškumas) tos mįslės atspėti negali taip, kaip negali žmogaus paversti gyvuliu, todėl ir bolševizmas ir nacionalizmas žlugs taip, kaip žlugo liberalizmas, iš kurio galybės vos skeveldros tėra likę. Naujoji pagonybė žus taip, kaip žūdavo graikų pasakoje (mite) tie praeiviai, kurie negalėdavo sfinkso užmintos mįslės atspėti. Amžinybės atžvilgiu visai nesvarbu ateizmo (bedievybės) įsigalėjimas bet kuriame žemės plote; taip pat nesvarbu, kad dėl to-

kių tamsių jėgų įsigalėjimo daug žmonių nukentės; svarbu tai, kadnė viena antikrikščioniškoji ideologija negalės atspėti žmogaus gyvenimo mįslės. O kas neįstengia to padaryti, to amžius trumpas. Katalikybė yra tikrai stipri ir neįveikiama istorijos jėga, nes Ji duoda Dievo autoritetu parįstą atsakymą į žmogaus gyvenimo, kančių ir mirties klausimą ir nurodo tikrą kelią į amžinąją laisvę. Šalia Katalikų Bažnyčios nėra to, kas galėtų tai padaryti, nors netikrų pranašų niekuomet netrūko ir dabar netrūksta. Žmogaus gyvenimo klausimas sugrąžina į Bažnyčios glėbį net ir didžiusius Jos priešus, nes Ji viena teatsako į reikšmingą pasakiško sfinkso mįslę ir tuo atima sfinksui gyvenimo pagrindus.

J. Gobis.

BROLIUKAS VIENUOLYNE

Sulietuvino *kun. Pr. J. Vaitukaitis.*

Nepaprasti dalykai įvyksta per pamokslus. Ir galima tikrai sakyti, kad tiems nuostabiems dalykams nėra galo.

Kartą sekmadienį sakiau pamokslą apie pašaukimus. Tarp kitų dalykų, štai ką pasakiau: "Mergaitė, kuri nori Dievui ir Bažnyčiai pasiaukoti, turinti tik vieną progą; jai yra tik vienas kelias atdaras, būtent, tapti seseria vienuole. O jaunikaitis turi du kelius: Tai yra kunigystė, aukščiausias pašaukimas čia žemėje. Jei to negalima pasiekti, tai jam dar liekasi antras kelias, būtent tapti broliuku vienuolyne. Ir tuo atžvilgiu aš kalbėjau apie broliukus vienuolyne.

Paskui pastebėjau, kad daugelis sužinojo tą, ką jie pirmiau nebuvo žinoję. Jų akys nušvito ir kitaip matė dalykų stovį.

Tikrai! Tas viskas pradėjo žingei-

đumą kelti žmonėse. Man nepabaigus dar pusryčiauti, vienas vyriškis atėjo į kleboniją ir norėjo su manim matytis. Iš pradžių mano svečias buvo truputį nedrąsus. Bet, netrukus, jis tapo atviras ir draugingas.

"Tėveli," pradėjo svečias, "ką jūs pamoksle sakėte apie broliukus vienuolyne, tas viskas mane labai suįdomavo. Ar negalėtumėte man daugiau apie tai paaiškinti? Jūs sakėte, kad pašaukimas į vienuolinį gyvenimą, tai yra tapti broliuku, yra didelė Dievo malonė. Tai yra aukštas ir prakilnus luomas. Aš dabar suprantu, kad broliukui reikalinga užlaikyti Evangelijos patarmes, būtent: neturtą, skaiстыbę ir klusnumą. Iš tikrųjų, Tėveli, aš tą gerai suprantu. Tačiau, ar tai nebūtų per drąsu tokiame žmogui, kaip man pačiam, siekti tokio aukšto ir kil-

naus luomo? Labai norėčiau save visą dieviškam Išganytojui atiduoti, paaukoti. Jam visą savo gyvenimo tarnybą aukčiau, kad tik įgyti tas visas malones, kurios eina iš darbų vienuolyne ir, kaip dirbant, aš galėčiau tapti Viešpaties Jėzaus sekėjas. Bet, Tėveli, matote, kad aš ne esu to vertas. Aš ne esu daug mokytas. Ir galop, gal, esu jau per senas?"

"Tai menkniekis!" aš atsakiau. "Tamsta, tur būt, miegojai, kada aš pamokslą sakiau." Ir mes abudu nusijuokėme. "Argi aš nekalbėjau, kad trys dalykai yra reikalingi, būtent: troškimas, gera intencija ir tinkamumas? Dabar, žiūrėk, ar tamsta iš tikrųjų manai, kad neturi tų trijų į vienuoliją stojantiems reikalingų ypatybių? Tamsta ne esi vertas to? Na, tas tai geriausias ženklas pasaulyje. Pasirodo, kad tamsta žinai, kokio aukšto luomo nori siekti. Tamsta ne esi daug mokytas? Tapti broliuku nereikia būti daug mokytam. Ir tamsta sakai, kad ne esi toks jaunas. Bet, jei tamsta esi tarp 15 ir 40 metų, tai būk tikras, kad tiksi. Gal tamsta vargiai galėtum tapti kunigu. Bet, štai koks dalykas. Tamsta gali tapti dešniąja kunigo ranka ir jam pagelbėti sielų išganyme. Broliukas vienuolyne, kaip matai, pavaduodamas kunigą žemiškuose dalykuose, duoda jam progos ir galimybės atsiduoti visomis jėgomis sielų išganymo darbui. Išskyrus šventinimus, tai yra prakilniausias pašaukimas, mano drauge. Tačiau, atsimink, tapti broliuku, tai nėra šventinimai."

"Gerai. Aš tą viską suprantu," atsakė Jokūbas. Toks buvo jo vardas. "Bet, pasakyk man, Tėveli, ar broliukai vienuolyne tikrai vienuolijos arba kongregacijos nariai, kaip ir kunigai?"

"Taip, kaip kunigai!" atsakiau. "Broliukai daro tuos pačius vienuolinius įžadus: neturto, skaistybės ir klusnumo. Jie taip pat prižada tobulybės keliu žengti, sąžiniškai užlaikydami regulas ir sek-

dami dieviškojo savo Išganytojo pėdomis. Taip, visas jų gyvenimas irgi yra jų pačių tobulėjimas ir tobulinimas kitų. Jie turi beveik tuos pačius užsiėmimus, kaip kunigai. Kas rytas yra apmąstymas, Šv. Mišios, Švenčiausiojo Sakramento aplanckymas, sąžinės kvotimas, dvasiškas skaitymas, Rožančius ir kitos dvasiškos pareigos. Tokiomis dievotomis pamaldomis dieną pradeda, pašvenčia ir užbaigia. Broliukas, nesvarbu koks jo darbas būtų, gali visuomet būti su Dievu susivienijęs. Jo paties pareiga yra kilniausioji malda. Šis paslėptas Nazaretas, tikras Rojus čia žemėje! Broliukai vienuolyne gali būti įvairių amatų bei verslų specialistai. Jų darbai gali būti atliekami ūkyje, daržuose, laukuose, mokyklose, seminarijoje ar kitose vienuolijos įstaigose. Batsiuviai, kriaučiai, dailidės, knygsiuviai, spaustuvininkai, stenografai, knygų prižiūrėtojai, menininkai ir kitų verslų ekspertai. Žodžiu sakant, visi yra pageidautini vienuolyne. Visiems ištenka vietos. Darbo visuomet yra dėl visų rankų. Štai kur gali visą savo meilę atiduoti Dievo garbei."

Jokūbas domiai klausėsi visą laiką ir čia pertraukė mano kalbą:

"Beje, Tėveli," paklausė "ar broliukas gali vieną kurį iš tų amatų bei verslų išmokti, būdamas vienuolyne?"

"A, taip, Jokūbai. Vienuolyne visko galima išmokti, jei tik yra geros valios. Net vienuolyno regulos ragina vyresniusius prižiūrėti broliukus, kad išmokytų vieną ar kitą verslą. Jei atsitiktų, kad broliukas vieną ar kitą verslą jau išmokęs, tas labai gerai. Toks tuomet galėtų to verslo išmokyti ir kitus jaunesniusius, kurie dar jo nežino. Tik nesirūpink apie darbo trūkumą."

"Tėveli, norint tapti broliuku, ar brangiai atseina?"

"Nieko, Jokūbai, nė vieno cento. Net nieko nereikia laike bandymo, apie kurį vėliau pakalbėsime. Ko tik tau reikia,

kad įstoti į Išgarytojo sekėjų eiles, tai yra nuoširdi gera valia, tinkamumas ir gera intencija. Bet, neužmiršk, kad šita gera valia reikalauja ne mažo nuolankumo ir noro nusilenkti, pasiduoti, klausyti! Viešpats Jėzus sako, kas nori paskui Jį eiti, tegul ima kasdieninį savo kryžių. Man atrodo, kad vienuolyne, tas kryžius ir yra klusnumas. Tas žodis yra taip sunkiai žmonių suprantamas, kad net dvidešimtojo amžiaus pasaulis visai nežino nesupranta jo reikšmės.”

“Na Tėveli, k a i p didelių pasiukojimų šis klusnumas reikalauja? Jei gavęs užsiėmimą, kurio nenori ar nemėgsti, ar tada turi jį priimti? Jei pavyzdžiui, kuris nenorėtų eiti ten, kur jį siunčiama, ar jis turi praktikuoti klusnumą?”

“Žinoma, kad turi, Jokūbai, nėra nė kalbos. Kiekviename žmogaus įstatyme, atsिमink, kad klusnumas užima pirmąją vietą. Taigi, kur kas daugiau vienuolyne taip yra, kur aspirantai atiduoda savo laisvę, savo valią Viešpačiui Jėzui per viršininkus bei vyresnius. Bet iš kitos pusės atsिमink, kad vienuolyne tamsta rasi geriausius ir rūpestingiausius vedėjus. Ten viršininkų dvasia yra Kristaus dvasia, kurio vardu jie paskiria darbelius broliukams. Ir tamsta žinai, kad Kristaus dvasia yra malonumo ir kilnumo dvasia. Vienuolyne tamstai reikės ilgai ieškoti, kol rasi šurkštų ir pilnos didybės viršininką. Vienok, kas įstoja vienuolynan, turį būti prisirengęs visam kam visko. Tai yra tikroji dvasia ir tai visa, kas pašalina visus suvedžiojimus. Rožėse visuomet tikėkis rasti dyglių ir niekada neužsiviksi. Geras pagrindas yra nieko neklausti ir nieko nesakyti tuose dalykuose, kurie ypatingai liečia klusnumą. Viską pavesk Dievo Apvaizdai, ir tamsta, be abejo, galėsi greičiausiai gauti tokį darbą, kuris patinka ir kurį gali geriau atlikti. Ir jei tamsta negautum patinkamo užsiėmimo, tai tamstai nebuvo

jis skirtas. Tada tamsta patirsi tą neišpaskytą patenkinimą žinoti, kad darai tą, ką Dievas nori. Šventoji Jo valia nurodys viską per tamstos viršininkus, ką turi daryti. Ir mylimasis! vainikas turi būti išlaimėtas dėl dangaus per gyvenimo smūgius ir kentėjimus.”

“Tėveli, kitas klausimas, kol esame prie tos temos. O kas gi atsitinka tam broliukui, kuris suserga arba kuris nebegali daugiau dirbti, kada jam senatvė priverčia darbo įrankius padėti į šalį? Ar jis iš vienuolyno yra pašalinamas tuose atsitikimuose?”

“Ne, tamsta, jis negali būti pašalintas, kada turi laikinuosius įžadus. Tiktai yra vienas atsitikimas, kada broliukas su laikiniais įžadais gali būti pašalintas dėl ligos. Yra tada, kada aspirantas, žinodamas, turįs pavojingą ligą, ją paslėpė nuo viršininkų, kada įstojo vienuolynan. Kitaip, broliukas, kartą padaręs laikinus įžadus, jis yra užtikrintas gera tėviška globa ir priežiūra, kol jo gyvybė tęsis ir dar daugiau. Jo gyvenimo rūpesčiai jau priėjo liepto galą; lietinga diena, liga, senatvė, ir visa, kas yra rūpesčiai, jam yra visai nežinomi. Ligoje jis turi geriausią tėvišką aprūpinimą ir globą, nes vienuolyne gailėstingumas ir meilė visur reiškiasi, klestėja.”

“Ar yra kitų priežasčių, kurios lydi prie broliuko pašalinimo iš vienuolyno?”

“Taip; yra kaikurių priežasčių, kurios gali broliuką su laikiniais įžadais su laikyti nuo atnaujinimo tų pačių bei darant amžinuosius įžadus. Tokia priežastis būtų nepaklusnumas koku nors būdu tuose dalykuose, kurie būtų labai svarbūs. Vienok po amžinų įžadų reiktu labai didelės ir svarbios priežasties, kad kongregacija savo narį pašalintų. Toks pašalinimas turėtų būti dar oficialus, pagal bažnytinės valdžios teises. Trumpai tariant, Jokūbai, vienuolis, kuris ištikrųjų

nori būti tikru vienuoliu, negali būti išmestas. Tiktai kokia nors nepaklusnybė labai svarbiame atsitikime gali jį atmesiti.”

“Aš dabar suprantu, Tėveli, kad vienuolynis gyvenimas ištikrųjų yra svarbus dalykas ir kilnus luomas. Nūngi, Tėveli, pasakykite man, kai gali vienas žinoti ir kaip būti tikras, kad jis turi pašaukimą į brolius vienuolius.”

“Tai yra ištikrųjų svarbus dalykas, Jokūbai. Todėl ir aš tamstai patariu: pirma rūpestingai apsvarstyk; žinok, ką darai; saugok visus savo žingsnius. O kaip sužinosi, kad turi tikrą pašaukimą dvasiškan luoman? Tai yra labai lengva. Ar tamsta turi prie jo palinkimą? Ar esi kūniškai ir protiškai tinkamas dėl jo? Ar niekas netrukdo tamstai apleisti pasaulį? Tai gerai. Naturališkos reikalaujamos ypatybės yra. Dabar tik pažvelgkime į priežastis. Ar tamsta tikrai nori išvengti pragaro ir pelnyti Dangaus? — Mintis, kad tamsta turi tik kartą mirti, kad turi vieną sielą išganyti ar ją prarasti, kad tik dėl trumpo laiko remiasi beribė amžinybė, ar tamstos neragina apsirinkti geresnės ir kilnesnės dalies? Ar tamsta nori Dievą garbinti kiek gali ir tuo pačiu laiku atsiekti savo ir artimo sielos išganyimą? Tai ir vėl gerai. Jei yra tokie troškimai ir tokios ypatybės, tai stok vienuolynan, žinodamas, kad tamsta esi pašauktas. Tokie troškimai ir tokie įkvėpimai neateina iš sugedusios žmogiškos prigimties. Tokie troškimai ir šventi įkvėpimai ateina iš Devo, kurs atidaro tavo sielos akis, kad matytum kilnesnio pasaulio šviesą. Tokiu tai būdu viskas taip darosi. Evangelijoje skaitome, kad Viešpats Jėzus, pažūrėjęs į jaunikaitį, jį pamilo. Išganytojas pakvietė jį prie tobulybės, sakydamas: *“Jei nori būti tobulas, eik, parduok, ką turi, ir duok beturčiams, ir turėsi turtą Danguje, paskui ateik ir sek Mane (Mat. XIX, 21). Tams-*

ta, tur būt, gerai atsimeni tą apsakymą, ir kaip tas jaunikaitis nuėjo savo keliais, nuliūdęs, nes turėjo daug turtų, ir jam buvo gaila jų apleisti bei atsižadėti.”

“Man dar prisimena vienas dalykas, Tėveli. Ar viską reikės man atiduoti iš karto, jei aš nuspręščiau sekti dieviškąjį pašaukimą?”

“Ne, visai ne, Jokūbai. Leisk man trumpai pakartoti tuos kelius ir būdus, kurie turi būti sekami. Jei tamsta nuspręsi viską išbandyti vienuolyne, tai per vieną dieną broliuku dar netapsi; visai ne! Ir tamstai tuojau su pasauliu nereikės visiškai skirtis, bei visus daiktus atiduoti neturtėliams. Lai viskas būna taip, kaip yra. Ir vienuolyne tamsta pradėsi, kaip kandidatas. Tai reiškia, kad tamsta turėsi šešis mėnesius laiko tirti save vienuolyne. Jei po tiek laiko tamstai atrodys, kad toks gyvenimas nėra tamstai tinkamas, gali apleisti ir eiti sau ramybėje. Bet, jei tamsta jauti, jog tamstą Dievas šaukia, kad tamstos pašaukimas yra tapti broliuku; ir jei broliuku yra tamstos pašaukimas, tai tamsta būsi priimtas į novicijatą. Tačiau, tamsta dabar įžadų nepadarysi. Tamsta turėsi novicijate antrą kartą pasilikti ir toliau tamstą kongregacija tirs ir bandys. Tik paskui po vienu metų, jei Dievas norės, tamsta padarysi šventus neturto, skaistybės ir klusnumo įžadus, pirma laikinai vieneriems metams ir per trejus metus kasmet juos atnaujinsi. Po trejų metų padarysi įžadus visam amžiui. Tai yra viskas trumpai suglausta į sauja, Jokūbai.

“Aš labai džiaugiuos, kad Tėvelis man viską taip aiškiai ir suprantamai išdėstė. Mes, žmonės, gyvenantieji pasaulyj, esame linkę turėti neaiškų supratimą, ką tai reiškia būti vienuoliu, o ypatingai braliuku, ir kokių būdų reikia imtis, kad juo tapus.”

“Kai tamsta galūtinai esi nusprendęs, parašyk keletą žodelių Tėvų Marijo-

nų viršininkui. Tas ir pradės viską. Visi parengimai gali būti padaryti tikru Dievo laiku. Arba dar geriau, tamsta gali asmeniškai atlankyti Tėvus Marijonus, ir tamsta pats pamatysi, kaip dalykai ištikrųjų yra ir viską išgirsi, turėdamas visas žinias.”

“Širdingai ačiū už viską, Tėveli,” atsakė Jokūbas, keldamas eiti. “Aš prižadau tą dalyką gerai apsvarstyti, ir aš tikiu, kad pabaigoje, tikrai atsimokės!”

“Pabaigoje, ištikrųjų!” pasakiau atsisveikindamas su Jokūbu. “Ir Dievas

lai tamstą laimina, Jokūbai; ir neužmiršk šių kilnių Išganytojo žodžių: “*Jei kas nori eiti paskui mane, tegul pats savęs išsižada, tegul ima savo kryžių ir teseka mane. Nes kas nori išgelbėti savo gyvybę, praras ją; kas gi prapuldytų savo gyvybę dėliai manęs, atras ją (Mat. XVI, 24—25). “Juk ką padėtų žmogui, jei jis laimėtų visą pasaulį, bet nustotų savo sielos gyvybės?” (Mork. VIII, 36). Tadėl, “Būkite tobūli, kaip ir jūsų Dangiškas Tėvas tobūlas.” (Mat. V, 48).*

oOo

—oOo—

Malonūs Praeities Atsiminimai

(Skiriu savo Vadovo a. a. Tėvo Felikso
Kūdirkos atminčiai).

Kun. A. Petrauskas, M. I. C.

Anglijos maldininkai ir tolimesni mudviejų tyrinėjimai.

Ateinantį rytą kėlėmės gana anksti, nes 6 val. turėjome būti šv. Jono bažnyčioje su šv. Mišiomis. Nors jau vakar dieną buvome buvę toje bažnyčioje ir laikę šv. Mišias, šandie protamse kai reikėjo ji susirasti, turėjome klaidžioti. Tokioje nežymioje vietoje yra ši bažnyčia, kad priėjus visai prie jos, o dar jos negali pastebėti!

Bažnyčioje radome atėjusius maldininkus iš Anglijos su savo vadu kunigu, apsitaisiusiu trumpomis drapanomis, tačiau galvoje turi praskustą tonsūrą, ko Amerikos kunigai nevartoja. Nežinau, ar visi Anglijoje ją nešioja? Šie maldininkai mums labai buvo sugadūs, nes be jų būtumėm neturėję kam patarnauti prie šv. Mišių. Kai kurie jų mokantieji patarnauti pats pasisiūlė ateiti mums į pagalbą. Maldininkų kunigas atlaikė šv. Mišias pirmas prie didžiojo altoriaus ir padali-

no visiems saviškiamis šv. Komuniją. Mūsų laikėme prie šoninių. Man patarnavo iš to pulko vienas jaunas vyrukas. Tarnavo labai maldingai. Paprašė, kad aš jam pakonsekruočiau skyrium Komuniją, kad per šv. Mišias galėtų ir kartu su savo kompanija priimti ją.

Kaip vakar, taip šandie, nors toks ankstyvas buvo laikas, tačiau žmonių bažnyčioje buvo daug. Daugelis ėjo prie šv. Komunijos.

Grįždami iš bažnyčios užėjome į šv. Rapolo koplyčią, kurią vakar radome užrakintą. Šandie buvo atvira ir kunigas laikė šv. Mišias. Žmonių: — vyrų ir moterų buvo gražus pulkelis. Koplyčia nedidukė, bet gražiai išdabinta. Langų vitražai gražūs, gražiais piešiniais papuošti. Visame žym didžiausia švara.

Valandikę pasimeldę, grįžome namo pusryčių valgyti. 10 valandą turėjome eiti į Yloyd'o ofisą sutvarkyti savo kelionės reikalų. Tai ofisas yra dideliausiuose

1085200

kompanijos namuose prie Pelzerstrasse, prieš Ansgarikirche. Namas dideliausias, turtingai įrengtas, užima visą kvartalą. Pasažieriams įėjimas į namus suskirstytas pagal tai, kuria klase kuris važiuoja. 2 klasės pasažieriams įėjimas per parą (didžiausias duris). Mandagūs tarnautojai neleido mudviem ilgai klaidžioti po dideliausias sales. Tuoį pat pribėgę paklausė, kuriuo reikalu mudu atėjome, bematant užrašė į knygas ir pasiuntė į kitą Lloyd'o įstaigą, kuri yra visai netoli nuo mūsų hotelio. Tenai pasažierių registracija, patikrinimas. Priėmė mūsų laivokartes, paaiškino vokiškai ir angliškai visus rūpimus mudviem kelionės reikalus. Pažadėjo net pasirūpinti, kad mudu galėtumėm sueiti į vieną kabiną, nes Kaune to padaryti negalėjo. Mat, aš buvau kiek susivėlavęs laivokortę užsisakyti. Bet ir šie neišpildė pažadų, turėjome važiuoti atskirose kabinose. Tėvo Kudirkos kelionės draugas, senelis virš 70 metų, nenorėjo su manimi susimainyti. Tasai jo nenoras, tačiau, nedaug mudviem pakenkė. Skyrium mudu plaukėme tikrai tada, kai miegojome. Dieną vistiek abu kartu praleisdavome visą kelionės laiką. Senukas, matyti, nenorėjo su manimi mainytis, kad mano kabina buvo daugiau į laivo galą ir trims pasažieriams, o jų dviejų su T. Kudirka buvo pačiame laivo viduryje ir tik dviem asmenim. Mano nuomone, jis nieko tuo nepelnė. Laivo viduryje gal kiek turi daugiau reikšmės mažesniuose laivuose, bet tokiam milžinui, kaip Bremenas, nieko tai nereiškia. Kaip nepajėgia jūros vilnys įsiūbuoti laivo vidurio, taip pat nieko nejunti ir gale būdamas. Taip pat įtaisyta tokia puiki kabinos ventiliacija, kad jokio skirtumo nedaro, ar du joje miega, ar trys, ar daugiau. Oras visuomet tyras, kaip lauke. Skirtumas bene tas (ir tai mano naudai), kad manasis kambarėlis keliolika dolierių pigesnis.

Gavome laivo planą. Dabar nuėjo-

me į trečią Lloyd'o įstaigą, kuri yra prie pat gelžkelio stoties. Čionai bus priimamos prekės ir pasažierių bagažas. Čia gydytojas visus apžiūrės, kurie bus žiūrėtini.... Bet visa tai bus už trijų dienų. Mes tuo tarpu esame jau Bremene nuo šeštadienio pavakarės. Kam buvo reikalinga taip anksti atvažiuoti? Kodėl Kauno Lloyd'o agentai reikalavo būtinai taip anksti važiuoti? Nebent Kauno žydėliai norėjo pasitarnauti vokiečiams ir įsakė mums bereikalingai tris dienas gyventi Bremene ir išleisti čia daug pinigų?.. Visur, mat, vokiečių gudrumas pasireiškia!..

Tiek prisivaikščioję, prisikamavę su savo reikalais, grįžome ir šandien namo apytamse. Vakariene užsisakėme vegetarijomisšką: minkštų plyskelių su kiaušiniene ir vaisių. Suvalgėme labai skaniai, selteriu užsigerdami. Per vakariene išsiskaitėme iš "Berl. Tag.," kad Lietuvoje jau paskirtas naujas ministras pirmininkas — p. Tūbelis, kuris stengiasi savo kabinetą sukurti. Vokiečiai stebisi, kodėl iš Kauno neišleidžiama jokių tikresnių žinių.

Išskaitę tas žinias, ir mudu nežinojome, ką tai turėtų reikšti? Revoliucija Lietuvoje, ne revoliucija? — nieko neaišku!.. Visas vakaras praėjo bespėliojant apie Lietuvos įvykius. Rodos, negalimas daiktas, kad vakarykšti prieteliai ir Lietuvos engėjai, šandien būtų susiplovę, kaip šunes už kaulą!..

Pilni visokių minčių ir abejojimų, nuėjome poilsio.

KAUNAS. — Prie šeštojo forto 37 ha žemės plotas paskirtas naujos mados kalėjimui statyti. Kaliniams bus ten įtaisytos įvairios dirbtuvėlės, daržai ir sodai, kuriuose visiems užtektinai rasis darbo. Kalėjimo tikslas, žmogų pataisyti, bet bedarbė kalėjime dar labiau kalinius sugadina, užtat, norima gelbėti nuog bedarbės ir per gerą užsiėmimą pataisyti.

Mūsų Darbai

CHICAGO, Ill. — Vasario 15 d., 8 val. vak. Aušros Vartų mokyklos kamb. įvyko Marijonų Kol. Chicagos Apskr. mėnesinis susirinkimas, kuriam vadovavo pirm. A. Bacevičius.

Atidarius susirinkimą, dvasios vadas kun. L. Draugelis pranešė, kad Aušros Vartų par. klebonijoje yra atvažiavęs Jo Ekscelencija Vyskupas P. Būčys. Su-mas nutaria J. E. pasveikinti ir išrenka: pirm. A. Bacevičių, aptiekorių V. Petrauską ir A. Grybą. Jie tuojau nuėję pasveikino jį apskr. vardu. J. E. Vyskupas padėkojo ir suteikė palaiminimą. Jis pareiškė džiaugs-mą, kad chicagiečiai darbuojasi Kolegijos labui.

Kun. L. Draugelis darė pranešimą iš Mar. Kol. 19 skyriaus veikimo. Jis pranešė, kad 19 skyr. yra numatęs planą vi-so meto veikimui. Būtų gera, kad ir kiti skyriai jį pasektų.

Nutarta liepos 4 d. rengti tradicijinį išvažiavimą, taip pat ir Labor day. Išvažiavimai bus rengiami Marijonų ūkyje, Marian Hills.

Nutarta šiais metais šaukti seimą pa-baigoje rugsėjo mėnesio. Vieta dar nenu-žiūrėta.

Kovo 24 d. sueina metai, kaip mirė Amerikos Marijonų Provincijolas, vienas iš pirmųjų iniciatorių Bernaičių Kolegijos — kun. F. Kudirka. Mar. Kol. Rėm. Chi-gagos Apskritis nutarė atsikreipti į Tėvus Marijonus, kad tą vakarą 7:30 Aušros Vartų par. Bažnyčioje atlaikytų gedulin-gas pamaldas — mišparus. Po pamaldų įvyks Mar. Kol. Chic. Apskr. susirinki-mas.

I Vak. Valst. seimelį išrinkta atsto-vai: A. Peldžius, V. Petrauskas ir A. Gry-bas.

Pageidaujama, kad Mar. Kol. Rėm. skyriai prisiųstų savo atstovus į Apskri-

ties susirinkimus.

— *Žvalgaitis.*

WORCESTER, Mass. — Metinis Rė-mėjų skyriaus susirinkimas įvyko vasario 5 d., inicijativa didelio lietuvių kolegijos prieteliaus gerb. kun. Augustino Petrai-čio. Visa valdyba šįmet perrinkta, nes praeitų metų dauguma valdybos narių apsiėmė kitas pareigas, sakėsi tik iš ša-lies galėsią pagelbėti kolegijos rėmimo darbe. Naujuoju pirmininku išrinktas V. Piličiauskas. Tas uolus kolegijos gerada-ris, kuris jai gelbėjo nuo pat jos užsimez-gimo pradžios, dovanai ten dirbdamas ir gausiai su savo visa šeimyna tą lietuvių mokslo žydinį visokeriopai remdamas.

Kitais komiteto nariais irgi yra žino-mi geradariai, būtent: Marijona Ščukie-nė, Vincas Parulis, Fel. Kundrotienė, O. Landžienė, Kaz. Stapčinskienė, J. Dau-čiūnas. Pirmuoju šių metų kolegijos rėmė-jų skyriaus darbu yra platinti tikietus Ko-legijos vaidinamos tragedijos šv. Ka-zimiero salėje, kovo 12, vakare. Gi toliaus darbų netruks nei vienam rėmėjui, plati-nant Kolegijos Rėmėjų laikraštį "Lai-vą," "Studentų Žodį," rengiant vakarė-lius ir išvažiavimus.

ATHOL, Mass. — Vasario 12 d., čio-nai lankėsi nuo lietuvių kolegijos vadovy-bės kun. Jonas J. Jakaitis, M. I. C. ir po mišparų susirinkusiems parapijinėje sa-lėje žmonėms padarė pranešimą apie lie-tuvių kolegiją Thompsone. Atholečiai la-bai domėjosi lietuvių mokslo įstaigos ky-limu ir jos padėčiai sustiprinti sudėjo au-kų: pinigais ir daiktais. Burelis žmonių užsirašė tėvų marijonų leidžiamąjį savait-raštį "Laiivą." Kad dar daugiau pagel-bėjus kolegijai tapo sutvirtintas Kolegi-jos Rėmėjų komitetas. Rėmėjų skyrius pa-siryžo šiais metais daryti dažnus susirin-kimus, kad smarkiau platinus "Laiivą," rinkus aukų kolegijai ir tam tikslui su-

ruošus kokį vakarėlį, ar loteriją. Rėmėjų komiteto pirmininku yra žinomas geradaris Augustinas Skleinis, bet visas darbas yra uoliai vedamas paties gerb. klebono, kuris nuoširdžiai remia visus prakilnius sumanymus.

Jau vietos lietuviai sukruoto ir naudotis kolegija. Praeitą vasara lietuvių kolegijon Thompsonan įstojo Eduardas Eimorius. Lankydamasis tėviškėje Kalėdų atostogose džiaugėsi galėjęs tanti tėvų marijonu vedamos kolegijos auklėtiniu. Girdėti, kad Eduardukas yra mėgiamas studentas kolegijoje. Dabar jau pakilę stoti i lietuvių kolegiją kiti du jaunikaičiai. Ir Dieve jiems padėk.

Koligijos Rėmėji:

Mrs L. Ruth, Mrs Krederrage, Shenandoah, Pa.	2.00
J. Zaleckas, Chicago, Ill.	3.00
T. Dulinskas, Lietuvoje	3.00
O. Šukvitiienė, Naugatuch, Conn.	7.00
P. Račkauskienė, Petersham, Mass.	4.00
V. Kuprienė, Springfield, Ill.	3.00
A. Perekšlytė, No. Abington, Mass.	3.00
M. Višniauskienė, Springfield, Ill.	3.00
El. Kauneckienė, Waterbury, Conn.	3.00
M. Staknienė, Waterbury, Conn.	3.00
A. Mikšienė, W. Lynn, Mass.	3.00
Elena Noreikienė, Rockford, Ill.	3.00
K. Užubalienė, Rockford, Ill.	3.00
A. Juškevičienė, Seranton, Pa.	3.00
Mr. M. Zapalskis, Detroit, Mich.	3.00
A. Jansonienė, Cicero, Ill.	3.00
P. Davidonis, Chicago, Ill.	3.00
Mrs. Anna Mench Detroit, Mich.	1.00
J. ir Jul. Beniunai, Bayonne, N. J.	3.00
O. Bambalienė, Chicago, Ill.	3.00
O. Bambalien, Chicago, Ill.	1.00
A. Jurčikonis, Frankville, Pa.	5.00
A. Rukas, Gary, Ind.	3.00
Liudvina Misienė, Cleveland, O.	3.00
O. Batulevičienė, Warehouse Paint,	3.00

V. Sudaitė, Chicago, Ill.	3.00
Pr. Vendzelis, Chicago, Ill.	4.00
A. Domeikis, Beloit, Wis.	3.00
J. Šerkšnas, Pittsburgh, Pa.	3.00
M. ir V. Bartinskiai, Youngstown, O.	5.00
M. Stankevičien, Bridgeport, Conn.	3.00
J. Stučkus Windsor, Conn.	3.00
Mrs. E. Akalaitis, Worcester, Mass.	3.00
Mrs. B. Muzdakis, Baltimore, Md.	3.00
M. Kačergis, Woodbury, Conn.	1.50
Kast. Sava, Scotville, Mich.	3.00
B. Tamošaitienė, Chicago, Ill.	3.00
Marijona Puišienė, Chicago, Ill.	3.00
V. Gužauskienė, Baltimore, Md.	5.00
Mrs. P. J. Sealan, Edwardsville, Ill.	3.00
J. Blankus, Lietuvoje.	3.00
F. Žilinskienė, Brighton, Mass.	3.00
J. Pancirna, Cambridge, Mass.	2.00
A. Rugienius, Chicago, Ill.	3.00

(Būs daugiau).

Nuoširdžiai dėkojame gerb. Rėmėjams už aukas. *Kol. Rėm. Centras*

M E T I N Ė S

A. † A.

KUN. FELIKSO KUDIROS, M.I.C.

Mirties sukaktuvių pamaldos kovo 24, 1933 m., Aušros Vartų bažnyčioje Chicago, Ill. Ryte 7:30 val. eklekzijos šv. Mišios ir libera.

Vakare 7:30 val. gedulo mišparai; po kurių tuojaus parap. svetainėje Chicagos Apskrities Kol. Rėmėjų susirinkimas. Prašome už mirusį sukalbėti šv. Rožančių ir kas galės dalyvauti gedulo sueigoje.

Katalikų Pasaulyje

VATIKANAS. — Šventasis Tėvas Pijus XI ragina katalikus per šiuos Šventus Atpirkimo Jubiliejaus Metus savo maldas aukoti už tikrojo mokslo pažangą, kad Dievas gelbėtų mokslininkams, kurie įsigilina į įvairius mokslinius klausimus.

Tikras mokslas negali būt tikėjimui priešingas, sako Šventasis Tėvas. Netobulas ir dalinis mokslas, gali kai ką ir suklaidinti. Bet tikrasis mokslas, kurio siekimas yra tiesa ir tik tiesa, veda stačiai tikėjiman. Kad tikrąją tiesą patirti, pirmiausia reikia suprasti nusizeminimo dvasią.

VATIKANAS. — Apaštališku delegatu Austriazijai paskirtas Amer. Katalikų universiteto, Washingtone, prof. Filipo Bernardini.

MEXICO CITY. — Dabartinis Vera Cruz valstybės gubernatorius V. Vela dažnai atvyksta į krašto sostinę ir visuomet aplanko prezidento Rodriguez'o rūmus. Patirta, kad jis tariasi su prezidentu apie savo valdomos valstybės stovį.

Buvusis tos valstybės gubernatorius Tejeda, kurs žiauriai ten persekiojo Bažnyčią ir kunigus, išaugino pakaktinai stiprią komunistų partiją. Jis manė, kad jam bus lemta per ilgus metus vadovauti. Tačiau pereitais metais į gubernatorius pateko kitas revoliucinės partijos narys.

Netekęs aukštos vietos Tejeda nusprendė kandidatuoti į krašto prezidentus ir su šia mintimi jis išsižadėjo Vera Cruz'o komunistų partijos. Dabar komunistai paskleidė po visą kraštą brošiūrą, kuriaja karčiais žodžiais puola Tejeda ir kitus revoliucinės partijos vadus. Komunistai sako, kad šie vadai išdavė proletariją. Jie kursto gyventojus, kad sukiltų ne tik prieš Tejeda, bet ir prieš pačią revoliucinės partijos vyriausybę.

Dėl šio įvykio Cruz'o valstybėje pasireiškia pavojingas judėjimas. Štai kodėl tos valstybės gubernatorius dažnai lankosi pas prezidentą. Tariasi, kas reikia daryti.

Kas puola Katalikų Bažnyčią, tai greitai ir patsai sau duobę išsikasa.

MASKVA. — Bolševikai gražina sekmadienius, nes iki šiol Sovietų Rusijoje įvestoji 5 dienų savaitė vėl gražinama į senovišką 7 dienų savaitę. Iki šiol 5 dienos buvo darbo, o šeštoji — poilsio. Šventų dienų nebuvo. Bet tikintieji rusai laikosi sekmadienio ir jei ta diena būna darbo diena, atsisako dirbti. Tas įneša daug sunkenybių bolševikų vadovams. Dabar bus 5 dienos darbo, o šeštadiens su sekmadieniu poilio dienos.

TĖVŲ MARIJONŲ MISIJOS GAVĖNIOS METU.

Kovo 13 — 19 dd. Waterbury, Conn. (Kun. A. Petrauskas, M. I. C.)

Kovo 13 — 26 dd. Šv. Kazimiero parapijoje, Worcester, Mass. (Kun. A. Būblys, M. I. C.)

Kovo 20 — 26 dd. Šv. Antano parapijoje, Detroit, Mich. (Kun. J. J. Jakaitis, M. I. C.)

Kovo 20 — Balandžio 2 dd. Cambridge, Mass. (Kun. A. Petrauskas, M.I.C.)

Balandžio 3 — 9 dd. Baltimore, Md. (Kun. J. J. Jakaitis, M. I. C.)

Balandžio 3 — 16 dd. Brockton, Mass. (Kun. A. Petrauskas)

Balandžio 10 — 16 dd. Westfield, Mass. (Kun. A. Būblys, M. I. C.)

Balandžio 10 — 30 dd. Apreiškimo parapijoje, Brooklyn, N. Y. (Kun. J. J. Jakaitis, M. I. C.)

Kovo 27 — Balandžio 2 dd. Aušros Vatrų parapijoje, Worcester, Mass. (Kun. A. Būblys, M. I. C.)

AMERIKOS LIET. ŽINIOS

SPAUDOS SAVAITĖ

CHICAGO, Ill. — Lietuviai katalikai Amerikoje sudarė kolonijas, kur tik galėjo įsteigė parapijas, mokyklas, bažnyčias. Tai yra gražu. Bet dar yra vienas didelės svarbos reikalas, į kurį turime kreipti nemažą dėmesio. Tai katalikų spauda. Turime kreipti dėmesio, kad katalikiškose šeimose rastųsi katalikiški laikraščiai ir knygos, kad sveikos ir teisingos žinios būtų teikiamos, kad padorūs raštai būtų skaitomi.

Katalikiškoji spauda yra mūsų galingas ginklas mūsų katalikiškos tautos reikaluose. Spauda tai galybė, su kuria reikia skaitytis. Spauda nukreipia žmogaus mintį į tą pusę, į kurią panori. Teisingos žinios, tinkami straipsniai, gražūs, dori pamokymai yra tinkamas dvasios penas. Melagingos žinios, teršiantieji straipsniai suvadžiojimai, nudavimai, šmeižtai išleisti ant popieros, yra sielos nuodai. Kaip kūno sveikatai palaikyti reikia būtinai apsaugoti nuo užnuodinto maisto, taip mūsų dvasios, sielos bei amžinosios laimės atsiekimui reikia apsaugoti nuo klaidų, kurias skleidžia ir už gerą pinigą nori mums primesti prieštykinė ne katalikų spauda. Tad begaliniai gerą darbą padarysite, kuomet šioje gavėnioje prisidėsite prie katalikiškos spaudos platavimo darbo. — *Kaimynas.*

NEW YORK, N. Y. — Įvyko čia jaunųjų lietuvių menininkų susibūrusių į Lietuvų Meno Ratelį (Lithuanian Arts Circle) paroda. Šis menininkų ratelis kas met suruošia meno parodas lietuviams ir svetimtaučiams.

Ši paroda tęsėsi vasario mėnesyje per 20 d. Paveikslai buvo išstatyti Victoria viešbuty, ant kertės 51 St. ir 7 Ave., New York City.

Parodoj dalyvavo sekanti meninin-

kai su savo kuriniais, pieštais aliejų dažais, vandens spalvomis ir rašalu bei pašeliais.

M. Kralikiūtė: "Naujoviškai," "Dainė" ir "Egiptas."

N. Jasiukynaitė: "Gėlės" ir "Laivai."

A. Mackevičia: "Piūtė," "Lietuvaitė," "Lietuvys" ir "Ant kiemo."

A. Samailiūtė: "Ramus kapelis," "Močiutės palaikai" ir "Rūtos."

J. V. Subačius: "Nulieta."

E. R. Vasiliauskiūtė: "Kaimas," "Klaipėdos kraštas," "Jaunamartė" ir "Sėkmadienio rytelis."

L. E. Virkietytė: "Jaunystė" ir "Šokis."

V. J. Vitkus: "Smėlio kopos," "Laiveliai" ir "Savapiešinys".

E. V. Vyziūtė: "Lietuvaitė."

T. J. Mažeika: "Laivadirbiai," "Pajūris," "Seną pilis," "Ežero vargai" ir "Miško reginys."

E. Janisienė: "Laivas" ir "Ūkininkystė."

J. F. Tamošaitis: "Neturinti gyvas ties."

Be minėtų dar buvo ir daugiau paveikslų. Viso 74 paveikslai. Įžanga buvo veltui.

Meno Vergas.

CHICAGO, Ill. — Šiomis dienomis A. L. R. K. Federacijos Centro valdyba gavo laišką iš Jo Eminencijos kardinolo Dougherty, Philadelphijos arkivyskupo, kurio užgiriama šios organizacijos konstitucija ir jos veikimas. Ypatingai reikšmingas yra Federacijos užgyrimas J. E. Clevelando vyskupo Juozapo Schrems, kuris yra Amerikos katalikų akcijos (N. C. C. M. ir N. C. C. W.) priešakyje. Daug džiaugsmo teikia, kad ir J. E. Detroito vyskupas Gallagher savo užgyrimą mūsų vyriausiai organizacijai suteikė.

Plačiau apie tai skaitykite "Lietuvių Katalikų Vienybės" skyriuje "Drauge."

LIETUVOS ŽINIOS

KAUNAS.

ŠŠ. Širdies Kongregacijos mergaičių mokytojų seminarija

Ši seminarija yra įsteigta 1922 m. sausio 1 d. Tai pirmoji mergaičių mokytojų seminarija Lietuvoje. Nuo pat įsikūrimo ji buvo konfesinė mokykla, nes joje dirbo katalikai mokytojai ir auklėjamą vedė L. Moterų Kultūros Dr. jos narės. Priešios seminarijos įkurta auklėtinėms bendrabutis.

Pradžioje ši seminarija pergyveno sunkius laikus. Staigiai auksinui kritus, mokinių atsivežtieji pinigai liko be vertės ir susidarė didelio sunkumo su mokinių išlaikymu. Bet auklėtinės turėjo didelio noro mokytis, kad jos pasirūžo užsidirbti sau maisto. Pasinaudojusios rudens atostogomis, išėjo į Kauno apylinkę kasti bulvių, vadovaujant pasišventusioms auklėtojoms. Atlyginimą už darbą gavo bulvėmis ir daržovėmis. Geri žmonės, sužinoję apie tokį užsidegimą mokytis, pašelpė kas malkomis, kas duona, kas pinigais. Vėliau buvo gauta parama iš valdžios ir seminarijos gyvenimas pasidarė lengvesnis. Per šį dešimtmetį seminarija turėjo kelis šimtus auklėtinių. 278 gavo mokytojos cenzą ir išėjo mokyklos darbo dirbti pradžios mokyklose, dalis stojo į aukštąsias mokyklas, o kitos nuėjo į vaikų darželius ir kitas įstaigas, dirbti.

Prieš keturis metus seminarijai valdžios pašalpa buvo pradėta mažinti, kad pagalios n u o šių mokslo metų pradžios ji visiškai nutraukta. Seminarija atsidūrė sunkioje būklėje.

Bet ŠŠ. Jėzaus Širdies tarnaičių seserų kongregacija, pasitikėdama Dievo pagalba ir visuomenės parama, pasirūžo perimti ją savo globon ir tai jau yra įvykdyta nuo šių mokslo metų pradžios.

Šiuo metu seminarija turi 130 moki-

nių, gerai pasirengusių savo darbui mokytojų personalą ir specialiai seminarijai parengtas savo patalpas. Lapkričio m. 20 d. minės 10 metų savo gyvavimo sukaktuves, kurios duos progos pažvelgti į seminarijos atliktą darbą ir įvertinti jos reikšmę Lietuvai ir katalikiškai visuomenei.

Šią seminariją baigę mokytojos pasižymėjo gyvu tikėjimu ir pasišventusiu savo pareigų ėjimu. Dėlto ir nestebėtina, kad visuomenė šios seminarijos gyvavimu yra labai susirūpinusi. Neperseniai įsikūrė šiai seminarijai remti komitetas, kurio tikslas surasti seminarijai išlaikyti lėšų. Lėšos numatoma sudaryti: narių mėtiniu mokesčiu (po 50 litų), aukomis, rinkliavomis, loterijomis, paskaitomis, spausdiniais ir palikimais. Seminarijai remti yra jau paaukota kun. Remeikio "katechetiškų pamokymų" 1500 egz. Įsigydami šį veikalą padarys aukų seminarijai ir turės sau naudingą knygą. Ji ypatingai naudinga kunigams, nes joje ras jie daug geros medžiagos pamokslams. Šios knygos yra seminarijoje Kaune, Vilniaus gatvė 2 nr. "Katachetiški pamokymai" parašyti 3 tomuose, jų kaina 3 dol. be persiuntino.

Red. prierasas. Labai tinkami pamokslai pasiskaityti ne tiktai dvasininkams, bet ir svetiškiam. Praloto Adomo Jakšto nuomone naujoji šių pamokslų laida yra viena iš geriausių lietuvių kalba parašytų.

KAUNAS. — Šv. Luko ligoninėje iš Žemaičių Kalvarijos atgabentas yra Marijonas kun. Zigmas Drabnys, kuris labai silpnai jaučiasi, nes gavo džiovos sunkią ligą.

PANEVĖŽYS. — Kai kurie biznieri, arbatinių laikytojai, dirbantieji iš cukraus su įvairiais priedais alų teismo likosi nubausti po 400 litų arba po 4 mėnesius arešto.

136087
813
-3-

MIRĖ KUN. ANTANAS PETRAITIS:

SKIRSNEMUNE. — Sausio 25 d. Skirsnemunės parapijoje mirė kun. A. Petraitis. Palaidotas Skirsnemunės kapinėse dalyvaujant 12 kunigų. A. a. kun. A. Petraitis yra gimęs Skirsnemunės par. 1861 m.

Velionis Amerikoje išgyveno virš 25 metų. Buvo klebonu šv. Juozapo par. So. Chicagoj. Šią vientą apleido 1930 m. pavasarį ir išvyko į Lietuvą. Velionis pasižymėjo kaip astronomas. Daug laiko šiam mokslui jis pašventė. Turėjo nuosavą observatoriją ir geriausią aparatą astronomijos mokslui gilinti Amerikos vaka ruose.

Visą savo turtą velionis užrašė Sa-
leziečiams.

LIETUVA. — Pereitais metais Žemės ūkio kilnojamos parodos buvo: Simne, Pasvalyje, Kedainiuose, Jurbarke, Šiauliuose, Rietave, Aukštadvaryje, Ukmergėje, Marijampolėje, Panevėžyje ir Kupiškėje.

Ūkio parodos skatina ir mokyta gyventojus naudotis ūkio produkcijos patyrimu bei pažanga. Minėtose parodose atsilankė 73,560 žmonių.

KAUNAS

Šiemet į Palestiną rengiasi važiuoti apie 400 Lietuvos žydų.

Gautomis žiniomis, ekonominis gyvenimas Palestinoje yra neblogas. Ten trūksta darbininkų. Palestinos valdžia nusistatė šiemet įsileisti nemaža žydų darbininkų.

KLAUSIMAI IR ATSAKYM.

KLAUSIMAS. Kokios yra sąlygos įstojimo į šv. Juozapo broliją mirštančiams gelbėti?

ATSAKYMAS. Šios Sąjungos Brolijos Centras Lietuvoje įgaliojo narius priiminti Marijampolės Marijonų Vie-

nuolyną.

Į Broliją įsirašant reikia padaryti bendrą intencija aukoti savo maldas ir gerus darbus už mirštančius.

Be to, į jos knygas reikia įrašyti savo vardas, pavardė ir gyvenamoji vieta (bent parapija ir paštas).

Įsirašant visai šeimai reikia aiškiai pažymėti kiekvieno šeimos nario (t. y. tėvo, motinos, ir nevedusių vaikų, kurie turi bent šešius amžiaus metus) vardas ir pavardė.

Kiekvienas įsirašęs gauna nario knygelę su paveikslėliu. Nariams kuni-gams, be to, teikiama dar ir knygutė "Missa perennis."

2. Tikintieji, įsirašydami į Broliją, Amerikoje aukoja vienkartinę auką ne mažesnę, kaip po 50 c., o visa šeima \$1.00. Tie pinigai eina pašto ir spaudos išlaidoms, o kas lieka, skiriama Romoje šv. Juozapo bažnyčiai puošti.

3. Naudinga ryte ir vakare kalbėti maldelė: šv. Juozapai, Jėzaus Kristaus Globėjau ir tikrasis švč. Panos Marijos Sužadėtuoini, melskis už mus ir už mirštančiuosius. (300 d. atlaidų).

4. Brolijos kunigai šv. Mišiose ir tikintieji eidami prie šv. Komunijos teat-simena mirštančiuosius, teaukoja už juos savo nuopelnus, marinimasi, maldas ir visus gerus darbus. Prieš šv. Juozapo šventę patariama atlikti noveną ar trijų dienų maldingumo pratimus ir kiekvieną trečiadienį šv. Juozapo garbei atlikti šiaip kokį nors maldingumo pratimą.

5. Prašoma nežinantiesiems paaiškinti Brolijos įstatus, platinti jos laikratelį "šv. Bendravimas," kuris Amerikoje dviems metams atseina vienas doleris, o vieniems metams 60 centų. Užsirašymą siųsti šiuo adresu: "šv. Bendravimas," Marijampolė, Lithuania.

Kas patsai nebegali skaityti, tai duoda antrašą savo giminių arba pažystantų.

101863

1085200